

Güzel Ahlaki Tutum ve Davranışlar

Ahlak; insanın yaratılışından gelen özellikleri ile insanların iyiliğini ve mutluluğunu hedef alan kuralların hayata geçirilmesi ile kazanılan iyi ve güzel davranışlara denir.

İslam dininde güzel ahlaka büyük bir önem verilir. İnsanlardan dürüst, güvenilir, anlayışlı, tatlı dilli, güler yüzlü ve anlayışlı olmaları istenir.

Ayet

“İyilik, yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz değildir. Asıl iyilik, o kimsenin yaptığıdır ki Allah’a, ahiret gününe, meleklerle, kitaplara, yolda kalmışlara, dilenenlere ve kölelere sevdiği maldan harcar, namaz kılar, zekât verir. Antlaşma yaptığı zaman sözlerini yerine getirir. Sıkıntı, hastalık ve savaş zamanlarında sabreder...” (Bakara/177)

İslam dininin temel amacı insanların; Yüce Allah’ın varlığına ve birliğine inanmaları, ona ibadet etmeleri ve güzel ahlaklı bireyler olarak yetişmeleridir.

Hadis: “İman bakımından Müslümanların en üstünü, ahlakı güzel olan ve ailesine karşı iyi davranandır.”

Adalet

Adalet: Hakkın gözetilmesi ve yerine getirilmesi anlamına gelir. Haklı ile haksızın ayırt edilmesi adaletle sağlanır.

İslam dini güzel ahlaklı, dürüst, güvenilir ve adil insanlar olmamızı ister. Bizlere yalan, hile, haksızlık, adaletsizlik gibi kötü davranışlardan kaçınmamızı öğütler.

Sevgili Peygamberimiz de hayatı boyunca adaletli davranmıştır. O, kimseye kötülük etmemiş, hiçbir zaman haksızlık yapmamıştır. Ne kimsenin hakkını yemiştir ne de kendi hakkını yedirmiştir. Hak ve adalet konusunda hatır gönül

dinlememiş, hukuk kurallarını herkese eşit olarak uygulamıştır.

Hadis

“Sizden önce gelip geçmiş milletler şu sebepten helak olmuşlardır: Onlar, içlerinden ileri gelen ve itibarlı kimseler suç işlediğinde (buna) göz yumar, ceza vermezlerdi. Kimsesiz, zayıf insanlar suç işlerse hemen cezalandırılırdı. Allah’a yemin ederim ki hırsızlık yapan kızım Fatıma bile olsa onun da elini keserdim.”

Adâlet, meyve ağaçlarını sulamaktır. Zulüm nedir? Dikenleri sulamaktır. Adâleti bilmeyen kişi, kurt yavrusunu emziren keçiye benzer (ki besleyip büyüttüğü zalim, gün gelir onu da paramparça eder.)” Mevlâna

Bir Müslüman, sadece hüküm verirken değil, ölçüp tartarken, şahitlik yaparken, hâsılı her zaman ve her hususta âdil davranmalıdır. Öfkeliyken de sâkinen de adâletten ayrılmamalıdır.

Ayet

“Ey iman edenler! Allah için hakkı ayakta tutan, adaletle şahitlik eden kimseler olun. Bir topluluğa duyduğunuz kin, sizi adil davranmama-ya itmesin. Adaletli olun; bu Allah korkusuna daha çok yakışan (bir davranış)tır. Allah’a isyandan sakının. Allah yaptıklarınızı hakkıyla bilmektedir.”

Okuma Parçası

Yıldırım Beyazid Han ve Kale Kapıları

Yıldırım Beyazid Han, ordusuyla Konya önlerine geldiğinde, şehrin kapıları kapatılmıştı. Harman vakti olduğundan, Konya ovasının her tarafı arpa ve buğday yığınlarıyla doluydu. Halk, telâşla kaleye sığındığı için mahsullerini içeri alamamıştı. Bu esnada Osmanlı ordusunun arpa ve buğdaya ihtiyacı oldu. Askerler, hisar dibine yaklaşarak Konya halkına seslendiler:

“–Ey ahalî! Ordumuzun ihtiyacı var, gelip bize arpa ve buğday satar mısınız?!”

Halk bu teklife çok şaşırды ve birkaç kişi;

“–Bakalım dedikleri doğru mu?” diye denemek için kaleden çıktı. Beyazid Han, her ihtimâlê karşı askerlerine şu talimatı verdi:

“–Bunlar bizim müslüman kardeşlerimizdir. Sakın ola kimseye zulmetmeyin! Kul hakkına riayetkâr olun; arpa sahipleri, kendi gönül rızalarıyla satsınlar!..”

Böylece gelenler, kendi arzuları istikâmetinde ve talep ettikleri fiyata satış yaptılar. Akçelerini alarak büyük bir hayranlık ve memnuniyet içinde kaleye döndüler.

Konya halkı, bu göz yaşartıcı adâlet ve insanlığı görünce, şehrin kapılarını kendi istekleriyle ardına kadar açtı ve Osmanlı'yı içeriye buyur etti. Bu hâdiseyi duyan etraftaki diğer bazı şehirler de elçiler gönderip Osmanlı'yı beldelerine davet ettiler:

“–Buyurun, gelin! Şehirlerimizi siz idare edin!” dediler.

Not

Not

Adâlet ortadan kalktığında, dünya üzerinde hak, hukuk, insaf ve dengeden bahsetmek mümkün olmaz. Tarih boyunca insanlar zulme sapıp toplumda işler çığırından çıkmaya başladığında Allah, adâleti sağlamak için peygamberler göndermiştir.

Dostluk

İyi dostu olanın aynaya gereksinimi yoktur.

Ayıpsız dost arayan dostsuz kalır.

İnsan gözden ibarettir aslında geri kalan cesettir.

Göz ise ancak gerçek dostu görendir.

Dostluğun yaşatılması da dostların her olay karşısında aynı duygulara sahip olmasına bağlıdır. Dolayısıyla duygu ortaklığına sahip olmayanların, akrabalık veya arkadaşlık gibi yakınlıklarının gerçek dostlukla alâkası yoktur. Ebu Leheb, Hazret-i Peygamber'in öz amcası olduğu hâlde, O'na en uzak düşen insanlardan biriydi. Bu yüzden dostuyla kalbî beraberliğe sahip olmayan, onun sevinciyle sevinip hüznüyle hüzünlenmeyenlerin dostluk iddiaları, dört duvar arasındaki kuru beraberlikler gibi, bir kıymet ifade etmez. Sevgili peygamberimizin en büyük dostu Hz. Ebu Bekir'di. Onu hiçbir zaman yalnız bırakmamıştı. Peygamberimizin eşi Hz. Hatice de en büyük dostu idi. Evliliklerinin tamamında her türlü olayda hep peygamberi desteklemiş, onu hiç yalnız bırakmamıştı.

Bu konuda bize düşen görev hayatımız boyunca çok iyi dostluklar edinmek, dostlarımızı sahipsiz bırakmamaktır.

İnsanın hem dünyada hem de ahirette tek bir gerçek dostu vardır. Bu dost onu hiçbir zaman bırakıp gitmez, asla terk etmez, her zorlukta yanındadır ve ona yardımcıdır. Doğduğu günden öldüğü güne kadar daima onunla birlikte dir. Onu düşmanlarına karşı korur. Onun için herkesten daha güvenilir dir, daima karşılıksız armağan edendir. Kuşkusuz bu dost âlemlerin Rabbi olan Yüce Allah'tır. Allah, müminlerin en çok güvendiği, en yakın dostudur.

Bu bakımdan gerçek dostluk, hayatın sadece rahat zamanlarında, iyi günlerinde yaşanan dostluk değildir. Asıl dostluk, zor zamanlarda da gösterilebilen dostluktur ki insanın olgunluğunun da göstergesidir.

Sizin dostunuz (veliniz), ancak Allah, O'nun elçisi, rükû ediciler olarak namaz kılan ve zekâtı veren müminlerdir. (Maide/55)

Okuma Parçası

Muhacir ve Ensâr Kardeşliği

Peygamber Efendimiz Muhacirler ile Ensâr'ı ikişer ikişer kardeş ilân ettiği zaman, Ensâr, Muhacir kardeşlerini Medine'deki evlerine, işlerine, bağ ve bahçelerine ortak ederek öz kardeşliğin de üstünde ve ötesinde benzersiz bir birlik ve yardımlaşma örneği gösterdiler. Ensâr'ın bu samimi tavrını Kur'an-ı Kerim

şöyle metheder:

"Daha önceden Medine'yi yurt edinmiş ve gönüllerine imanı yerleştirmiş olan kimseler, kendilerine hicret edip gelenleri severler, onlara verilenler karşısında içlerinde bir kaygı hissetmezler, kendileri zaruret içerisinde bulunsalar bile onları kendilerinden önde tutarlar..." (Haşır/9)

Bu ayetin nüzul sebebi olarak kaydedilen şu hâdise, Ensâr'ın fedakârlıklarına güzel bir misaldir:

Allah Resulüne açlıktan zayıf düşmüş birisi gelerek yardım istedi. Peygamber Efendimiz hanımlarına haber salarak yiyecek bir şeyler göndermelerini istedi. Fakat müminlerin anneleri:

"İnseni peygamber olarak gönderen Allah'a yemin ederim ki evde sudan başka bir şey yok." cevabını verdiler.

Bu sefer Allah Resulü ashabına dönerek:

"-Bu kardeşinizi kim misafir etmek ister?" diye sordu. Ensâr'dan Ebu Talha:

"-Ben misafir ederim yâ Rasûlallah!" diyerek o yoksulu alıp evine götürdü. Eve varınca hanımına:

"-Rasûlullah'ın misafirini ağırlayalım! Evde yiyecek bir şey var mı?" diye sordu. Hanımı:

"-Hayır, sâdece çocuklarımla yiyeceği kadar bir şey var." dedi.

Sahâbî:

"-Öyleyse çocukları oyala. Sofraya gelmek isterlerse onları uyut. Misafiriniz içeri girince de lâmbayı bir bahaneyle söndür. Sofrada biz de yiyormuş gibi yapalım." dedi.

Sofraya oturdular. Misafir karnını doyurdu; onlar ise aç olarak yattılar. Sabahleyin Ebu Talha, Peygamber Efendimiz'in yanına gitti. Allah Resulü onu görünce:

"-Bu gece misafirinize yaptıklarınızdan Allah razı oldu." buyurdu.

**“Cümleler doğrudur sen doğru isen,
doğruluk bulunmaz sen eğri isen.”**

(Yunus Emre)

Toplumda devam edilen, işlerin tamamı güven üzerine kurulur. Hiç kimse yalan söyleyen, verdiği sözleri tutmayan biriyle arkadaşlık etmek, yakınlık kurmak istemez. Dürüst, ahlaklı bir insan karşısındaki kişinin de dürüst ve güvenilir olmasını bekler. Eğitimden aile ortamına, ticaretten arkadaşlıklara kadar toplumsal ilişkilerin sağlıklı bir şekilde devam edebilmesinin temel şartı doğruluk ve dürüstlüktür. Doğruluğun olmadığı ortamlarda ilişkilerin sağlıklı yürümesi mümkün değildir.

Kavram

Doğruluk: İnsanın söz ve davranışlarıyla, niyetiyle iyilikten ve güzellikten yana olmasıdır.

İslâm dinine göre ne suretle olursa olsun hile yapmak ve insanları aldatmak kesinlikle doğru değildir.

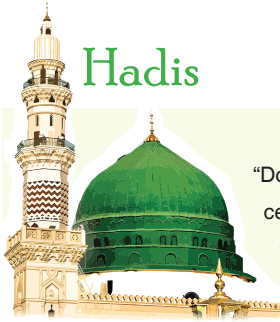
Bir gün Allah'ın Resûlü (s.a.v.) pazarda bir buğday sergisine uğradı. Elini buğday yığınının içine daldırınca parmakları ıslandı. Bunun üzerine satıcıya; “Bu ıslaklık ne?” diye sordu. Adam; ‘Ey Allah'ın Resûlü! Yağmur ıslattı’, dedi. Kutlu Nebî; “İnsanların görüp aldanmaması için o ıslak kısmı ekinin üstüne çıkarsaydın ya!” karşılığını verdi. Ardından da; “Bizi aldatan, bizden değildir.” buyurdu.

Dinimiz yalan söylemeyi, hile yapmayı, yalancı şahitlik etmeyi, başkalarını aldatmayı açık ve kesin bir şekilde yasaklar. Yüce Allah Müslümanlardan dürüst olmalarını, doğruluğu ilke edinmelerini ister. Verdiğimiz sözleri tutmamızı, tutamayacağımız sözler vermekten de kaçınmamızı öğütler.

“Ey iman edenler! Yapamayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz?”(Saff/2) Ayetini ince-

lediğimizde karşımıza çıkan sonuç şudur: Allah her zaman doğru olmamızı, sözlerimizde ve davranışlarımızda doğruluktan ayrılmamamız gerektiğini bizlere bildirmektedir.

Doğruluk konusunda bizlere örnek olan ilk kişi sevgili peygamberimizdir. O hayatı boyunca doğruluğu ilke edinmiş, asla yalana başvurmamıştır. Hz. Hatice ile olan evliliği de güven ve doğruluk üzerine kurulmuştur. Mekke de bulunan hiç kimse onun yalanına şahit olmamıştır. Bu güven ve doğrulundan dolayı da ona “Muhammedül Emîn” (Güvenilir Muhammed) demişlerdir.

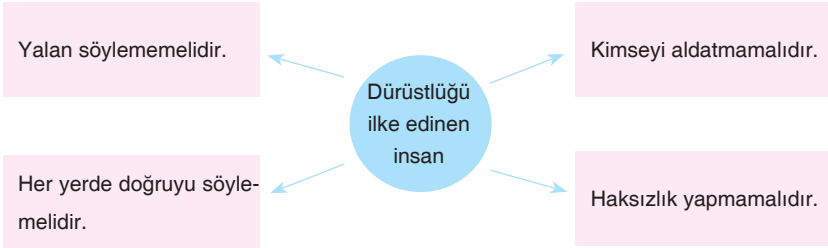

Hadis

“Doğruluktan ayrılmayın. Çünkü doğruluk iyiliğe, iyilik de cennete götürür. Yalan söz söylemekten kaçının. Çünkü yalan kötülüğe, kötülük de cehenneme götürür.”

Bir keresinde, “Buraya gel, yanıma gel, sana bir şey vereceğim.” diye çocuğunu çağıran bir kadın görmüştür. Bu kadına, “Ona ne vereceksin?” diye sormuştur. Kadın da Peygamberimize çocuğa hurma vereceğini söylemiştir. Bunun üzerine Allah Resulü (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: “Eğer çocuğa bir şey vermeseydin senin hakkında, bir yalan söyledi diye yazılacaktı.”

Bu olaydan çıkaracağımız sonuç: Kim olursa olsun çevremizdeki insanlara karşı her zaman dürüst davranmamız gerektiğini açıkça ortaya koymaktadır.

Sabır

Sabır: olacak bir şeyi beklerken mevcut koşullara dayanabilme, kendini tutma, beklerken olumsuz düşünmeme anlamlarına gelir.

Sabrın sonu selamettir. Hz. Peygamber (s.a.s); Sabreden başarıya ulaşır. Sabır başarının anahtarıdır. Sabır cennet hazinelerinden bir hazinedir. Sana sıkıntı veren şeylere karşı sabretmende bir çok hayır vardır buyurarak sabrın önemini anlatmıştır.

Kur'ân-ı Kerim'in yetmişden fazla ayetinde sabır, insan tabiatına aykırı olan zorunlu hallerde uymak ve güçlükler karşısında tedirgin olmamak, paniğe kapılmamak ve tahammül gösterebilmektir. Allah sabredenlere mükâfatını hesapsızca vereceğini müjdelemiştir ve onları övmüştür.

Ayet

Ve onlar-Rablerinin yüzünü (hoşnutluğunu) isteyerek sabrederler, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak ederler ve kötülüğü iyilikle savarlar. İşte onlar, bu yurdun (dünyanın güzel) sonucu (ahiret mutluluğu) onlar içindir. **(Rad/22)**

**Sabır; boyun eğmek değildir
Sabır; mücadele etmektir.**

Başımıza gelen bela ve musibetlerden kaygılanmamalı, umutsuzluğa düşmemelidir. Bir musibet geldiği anda aklımıza sabretmek gelmelidir. Musibet anında metin bir şekilde dik duruşumuzla o belayı savuşturmak için uğraşmalıyız. Bela anında bir anlık sızlanış bile sabretmekten alacağımız huzur, ve mükafatın azalmasına ve hatta yok olmasına sebep olmaktadır.

“Gerçek babayiğit, gürüşte rakibini yenen değil, öfkelenmediği zaman nefesine hâkim olan kimsedir.”

Hz. Muhammed'in hayatını gözden geçirdiğimizde, bela ve musibetlere karşı nasıl davrandığını ve başına gelen musibetlerden nasıl kurtulduğunu rahatlıkla görebiliriz. Daha dünyaya gelmeden babasını kaybetmiş; altı yaşında annesini, iki sene sonra dedesinin vefatını görmüştü. Peygamberliğini ilan ettikten sonra düşmanlarına karşı kendisini koruyan amcası Ebu Talip'in ve en çok desteğini gören hanımı Hz. Hatice'nin vefatına şahit olmuştu. Hz. Fatıma'dan başka bütün çocukları, ya küçük yasta veya genç yasta vefat etmişlerdir.

Bütün bu musibetler Peygamberimizin gözlerini yaşartmış, fakat onun ağzından kaderi suçlayıcı biçimde tek bir söz duyulmamış, bir feryat işitilmemiştir. Bu felâketler karşısında asla sarsılmamış, sadece sabretmiştir.

Peygamberliğinden sonra ise, insanları kurtuluşa çağırıldığı için kendi kavmi ve yakın akrabaları tarafından ölümlle tehdit edilmiş, işkence yapılmış, hakarete maruz kalmış, alaya alınmıştır.

Başına gelen eziyetlere sabreden Peygamberimiz, sonunda doğup büyüdüğü, elli yıl hayatını geçirdiği Mekke'yi terk etme mecburiyetinde kalmıştır. Müşrikler, hicretine de engel olmak için her türlü yola başvurmuşlar; fakat kurdukları bütün tuzaklar sonuçsuz kalmıştır. Aradan fazla bir zaman geçmeden de ordular düzenleyerek üzerine yürümüşlerdir.

Peygamberimiz, hayatı boyunca her çeşit musibete uğradığı halde, sabır ve azminden, tevekkül ve itimadından hiçbir şey kaybetmemiştir. Felâketler arttıkça onun da dayanma gücü artmıştır.

Sabırlı insanın özellikleri

Başladığı işi bitirir
Karar alırken daima temkinli davranır
Kendine hakim olur
Olaylara geniş açıdan bakar
Başına gelen olumsuzluklarda yılmaz

Okuma Parçası

Bambu Ağacı

Çinliler bu ağacı şöyle yetiştirir:

Önce ağacın tohumu ekilir, sulanır ve gübrenilir.

Birinci yıl tohumda herhangi bir değişiklik olmaz.

Üçüncü ve dördüncü yıllarda her yıl yapılan işlem tekrar edilerek bambu tohumu sulanır ve gübrenilir.

Fakat inatçı tohum bu yılda da filiz vermez.

Çinliler büyük bir sabırla beşinci yılda da bambuya su ve gübre vermeye devam ederler.

Ve nihayet beşinci yılın sonlarına doğru bambu yeşermeye başlar ve altı hafta gibi kısa bir sürede yaklaşık 27 metre boyuna ulaşır.

Akla gelen ilk soru şudur:

Çin bambu ağacı 27 metre boyuna altı hafta da mı? Yoksa beş yılda mı ulaşmıştır?

Bu sorunun cevabı Tabii ki beş yıldır.

Büyük bir sabırla ve ısrarla tohum beş yıl süresince sulanıp gübrenilmeseydi ağacın büyümesinden hatta var olmasından söz edebilir miydik? ...

Bir başarının şartları her zaman çok basittir.

1. Çalışın
2. Tahammül edin
3. İnanın
4. Geri dönmeyin
5. Üzülmeyin

Sevgi ve Saygı

Sevgi: Aynı duyguda, aynı düşüncede ortak değerlerde, aynı inançta, aynı arayışta bulunma durumudur.

Saygı: İnsanlar aynı duygu ve fikirleri paylaşmasa bile, farklı düşüncelerde, farklı duygularda, inanışlarda, arayışta bulunan insanların birbirine göstermesi gereken bir değerdir.

Karşımızdaki insanların da kendine göre değerleri vardır. O değerleri görmek gerekir. Bunları görüp o insana saygı duymak gerekir.

İnsana saygı ve sevgi dinimizin emri ve dünya ahlaki değerlerin temel taşıdır. Küçüklere sevgi, Büyüklere saygı, dinimizce ibadet sayılır.

Hadis

“Küçüklerimize merhamet etmeyen, büyüklerimize saygı duymayan bizden değildir”

Yüce Rabbimizin diğer varlıklardan farklı olarak insanlara verdiği en güzel özelliklerin başında sevgi, saygı, şefkat ve merhamet gibi duygular gelir. İnsan ancak bu yüce duygular sayesinde mutlu olabilir. Bu mutluluk da onu hem dünyada hem ahirette huzurlu yapar. Bizlere düşen görev Yüce Allah'ın emrettiği, Peygamberimizin yaşayarak gösterdiği şekilde hareket ederek, yaşlılarımıza saygı ve hürmet etmelidirler. Atalarımız “iyilik yapan

Ahlaki Davranışlar

iyilik bulur.” “Seven sevgi görür.” “Saygılı olan saygıyla karşılaşır.” Gibi sözleriyle konuyu özetlemişlerdir.

Allah çocuklarımızı sevmeyi, şefkat ve merhamet etmeyi ve en iyi şekilde eğitmeyi emretmiştir. Çünkü çocuklarını eğitmeyen güzel ahlak değerleriyle yetiştirmeyen toplumların geleceğinden umudu olamaz Küçükler sevgiyi ve saygıyı büyüklerinden öğrenirler. Bizler de çocuklarımıza ve gençlerimize örnek olmalıyız.

Bir gün sahabeler, Peygamberimizin yanında oturuyorlardı. O sırada yaşlı bir kişinin yaklaştığı görüldü, anlaşılan Hz. Peygamber’le görüşmek istiyordu. Sahabeler yaşlı kişiye yer açmakta biraz yavaş davranınca sevgili Peygamberimiz(s.a.v.) şöyle buyurdular: “Küçüklerimizi sevmeyen, büyüklerimizi saymayan bizden değildir”

Sevgi ve saygı, büyüklerle küçükler arasındaki uçurumu yok eden, sevgi bağı kuran fevkalade bir iksirdir. Büyükler küçüklere sevgide, küçükler de büyüklere saygıda kusur etmemelidir. Dinimiz, insanların birbiriyle görüşüp konuşmalarına, toplum halinde yaşamalarına büyük bir önem vermiştir. İnsanların birbirleriyle geçinmelerinde samimiyet, tevazu, sadelik, zorlanmama, karşılıklı yardım, nezaket, saygı, sevgi ve hayırseverlik bir esastır. Bu özellikten yoksun olan bir toplumda sıkıntılar baş gösterir, kin ve düşmanlıklar görülür. O halde insanlar birbirlerini sevmeli ve saymalı, gençler yaşlılara, bilmeyenler bilginlere ve bildiğini paylaşıp öğretenlere, çocuklar anne-babalarına, öğrenciler öğretmenlerine saygı göstermelidir.

Sevgi ve saygı insanların sosyal ilişkilerinin oluşmasında çok önemlidir. Sosyal hayatımızda ahlaki değerler ve milli değerler bir arada yaşamamız için gereklidir. İnsanların birlik ve beraberlik içinde olması sevgi ve saygı değerlerine bağlıdır. İnsanlar birbirine sevgi besleyerek yakınlık oluştururlar.

Saygı ve sevgi insanlarda adalet, merhamet, vicdan, insaf gibi duygu ve düşüncelerin olgunlaşmasında etkili olmaktadır. Duygu ve düşüncelerin davranış olgunluğuna dönüşmesi insanların saygı ve sevgi değerlerine bağlı olarak hayatına devam etmesine bağlıdır. İnsanlarla olan ilişkilerimizde sevgi ve saygı sayesinde birbirimize değer vererek kıymet biliriz.

Ayet	Hadis
İman edenler ve salih amellerde bulunanlar ise, Rahman (olan Allah), onlar için bir sevgi kılacaktır.	Birbirinize sırt çevirmeyiniz. Birbirinize kin tutmayınız. Birbirinizi kıskanmayınız. Birbirinizle dostluğunuzu kesmeyiniz. Ey Allah'ın kulları kardeş olunuz.
(Resulüm) de ki eğer siz Allah'ı seviyorsanız hemen bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.	Size vermekte olduğu nimetlerinden ötürü Allah'ı sevin, beni de Allah beni sevdiği için seviniz.
Ve kalplerinin arasını sevgi ile birleştirdi. Yoksa yeryüzünde ne varsa hepsini harcasaydın, yine onların kalplerini birleştiremezdin. Fakat Allah, onların arasını sevgi ile birleştirdi	Allah için mütevazı olanı Allah yüceltir. Böbürleneni Allah alçaltır. Allah'ı çok ananı Allah sever.

Kavram

İnfak: Allah'ın (cc) hoşnutluğunu kazanma yolunda kendi emeğinden, alın terinden ihtiyaç sahiplerine vermektir.

Ayet

Siz hayır olarak ne harcarsanız Allah onun yerine yenisini verir.
(Sebe/39)

Yaşadığımız dünyada her insanın maddi ya da manevi durumları eşit olmayabilir. Kimi zaman bazı insanlar lüks içinde yaşarken, bazı insanlar ise karınlarını zor doyurabilmektedir. Maddi ya da manevi herhangi bir konu ile ilgili yardıma muhtaç olan kimselere yar-

dım edilmesi durumuna yardımseverlik adı verilir. Yardımseverlik kavramını benimseyen ve hayatında önemli bir yere koyan kişilere ise yardımsever denmektedir. Yardımseverlik İslam dininin ve peygamberimizin çok önem verdiği konuların başında gelir.

Ayet

“Sana (Allah yolunda ne harcayacaklarını soruyorlar. De ki: Maldan harcadığınız her şey ebeveyn, yakınlar, yetimler, fakirler ve yolcular için olmalıdır. Şüphesiz Allah yapacağınız her hayrı bilir.” (Bakara/215)

Müslüman olan kişinin öncelikle Allah rızasını kazanmak amacı ile iyilik yapması gerekir. Yardımsever insanlar hem toplum hem de din tarafından hoş karşılanılır, sevilir ve saygı duyulurlar. Bir insanın yardıma muhtaç birine yardım etmesi hem insanın kendisine hem de karşındakine yarar sağlamaktadır. Fakat yardımın en hayırlısı içten gelecek ve bir karşılık beklemeyerek yapılanıdır. Eğer yaptığımız iyiliği çıkarlarımız doğrultusunda kullanacaksa o yardımı yapmamızın hiçbir anlamı olmamaktadır.

Kur'an-ı Kerim'de, bizleri muhtaç durumda olan kimselere yardım etmeye yönlendiren birçok ayet bulunur.

“Ey iman edenler! Kazandıklarınızın iyilerinden ve rızık olarak yerden size çıkardıklarımızdan hayra harcayın. Size verilse gözünüzü yummadan alamayacağınız kötü malı, hayır diye vermeye kalkışmayın. Biliniz ki Allah zengindir, övgüye layıktır.” (Bakara/267)

Bir insanın yardım yaparken cimri olmaması gerekmektedir. Sevgili peygamberimiz bu konuda insanları uyarmakta ve şöyle buyurmaktadır: “Cömert Allah'a yakındır, insanlara yakındır, cennete yakındır ve cehennemden uzaktır. Cimri ise Allah'tan uzaktır, insanlardan uzaktır, cennetten uzaktır, cehenneme yakındır.”

Maddi	Manevi
Birine yemek vermek.	Üzüntülere ortak olma
Birilerine yardım etmek	Yaşlılara saygı ve sevgi göstermek.
Sadaka vermek	Kişilere karşı anlayışlı olmak.

İnsanlara yardım ederken başa kalkmamalı, onları üzmemeli ve onların gururunu incitmemelidir.

Ayet

“Mallarını Allah yolunda harcıyıp da arkasından başa kakmayan, fakirlerin gönlünü kırmayan kimselerin Allah katında ödülleri vardır. Onlar üzülmeceklerdir.” (Bakara/262)

Duyarlı bir insan

Şefkatli, merhametli ve yardımsever bir insan olmayı ilke edinir.

Fakirlere, kimsesizlere, yetimlere, öksüzlere, yaşlılara yardım eder.

Sahip olduğu maddi imkânların fazlasını Allah yolunda harcar.

Okuma Parçası

Allah'ın elçisi Hz. Muhammed (s.a.v.) bir yolculuktan dönerken sahabelerden biri olan Hz. Cabir ile konuşmaktadır. Bu konuşma sırasında Cabir'in yeni evlendiğini ve borçlu olduğunu öğrenir. Bunun üzerine, Cabir de Hz. Peygambere, sadece bir devesi olduğunu söyler. Hz. Peygamber Cabir'e yardım etmek istemektedir. Konuşma sırasında ona, devesini çok beğendiğini söyler. Bu deveyi kendisine satıp satmayacağını sorar. Cabir de Hz. Peygambere Medine'ye kadar deveye binmek şartıyla satabileceğini ifade eder. Yolculuk bitip Medine'ye varınca Hz. Cabir yolda yaptıkları konuşma gereğince, deveyi teslim etmek için Hz. Muhammed'in yanına gider. Fakat hiç beklemediği bir durumla karşılaşır. Hz. Peygamber yaptıkları anlaşma gereğince devenin parasını öder, fakat deveyi almaz. Bu deveyi Cabir'e düğün hediyesi olarak verir.